

מסורת הש"ס

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

פז.

עין משפט
נר מצוה

בו א מיי פ"י מהל'
 קרנן ספח סה"ל וא
 ופ"י"ה משה ספול
 המוקדשים הלכט: **ב**
בו ב מיי פ"י מהל'
 סטערדין הלכה א
 ונכרד אלסם שנועות סוף
 פ"ד ע"ג:
בה ג מיי ש סלכט ג
 ונכרד אלסם עס:
בה ד מיי פ"י מהל'
 שמיחה הלכה א סמג
 עשין סה עושע"ד מ"י
 רלב ספ"ו:
ל ה מיי פ"י מהל' עגרה
 הלכה א ועיין צ"מ
 צפנ"י מלכות סטערדין
 הל' ד:
ל ו מיי פ"י מהל'
 שנועות הלכה א סמג
 לאוין ר"ה עושע"ד מ"י
 רכח ספ"ק כג:
ל ז מיי פ"י מהל' ע"ה
 סה:
ל ח מיי פ"י מהל'
 סטערדין הלכה א
 ופ"י"ה הלכה ג ופ"ג מהל'
 עגרה הלכה א ופ"ה מהל'
 נכרד הלכה א ופ"י מהל'
 מרומות הלכה א ופ"ד
 מהל' חובל ר"ה טוור ח"מ
 סה:

רבינו חננאל

[illegible]

א דקטולה קם ליה בדברבה מיניה. ואם מתה ח"כ לא בטלה איהו
ואם מאמר דלמא מיירי דקטלה ומ"מ לא הוי קס ליה דדרבה
מיניה דמיירי שהרגה בשוגג (ו) ו"ל דא"כ היינו כמו מתה מאליה
° כיון דהרגה שלא במתכוין כך הקשה מש"מ ומירצ:

בגוץ' שהדירה ברבים. פי' הקונט'

בן מעשה וכל לא
 וקין עליו ר"ל אומר
 התראת ספק וכל
 התראה ותרווייהו
 תניא ¹³ ולא תותירו
 ממנו עד בקר וגו'
 לא תעשה
 דברי רבי יהודה ר'
 רבא הכותב הא לא
 התראת ספק שמה
 טעמא רבא הכותב
 קהא אלמא לאו שאין
 "ש"ב לקיש נמי הא
 סבר לה כאידך תנא
 זה וזה וזה וזה
 הכה שניהם בבת
 אחת חייב רבי
 חייב בזה אחר זה
 ודאי לאו שאין בו
 כי הא ¹⁷ דאמר רב
 עמרם א"ר יצחק א"ר
 משום רבי יוסי הגלילי
 תורה לאו שיש בו
 שאין בו מעשה אין
 שבע ¹⁸ ומימר והמקל
 דרבי יהודה אדרבי
 יש תרי תנאי אליבא
 יוחנן לא קשיא הא

הבנים רבי יהודה אומר לוקה ואינו משלח וחכ"א ימשלח ואינו לוקה הז' הכלל כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה אין חייבין עליה א"ר יוחנן ^ט אין לנו אלא זאת ועוד אחרת א"ל ר' אלעזר היכא א"ל לבי תשכח נפק דק ואשכח דתניא ^י אונס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר הניחא למאן דתני ^י קיימו ולא קיימו אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו בשלמא גבי שילוח הקן משכחת לה אלא אונס ביטלו ולא ביטלו היכי משכחת לה ^י אי דקמלה קם ליה בדרכה מיניה אמר רב שימי מחזנא ^י כגון שקיבל לה קידושין מאחר אמר ^י רב אי שווייתה שליה איהי קא מבטלא ליה אי לא שווייתה שליה כל כמיניה ולא כלום היא אלא אמר רב שימי מנהדרעא כגון שהדירה ברכים הניחא ^י למ"ד נדר שהודר ברכים אין לו הפרה אלא למ"ד יש לו הפרה מאי איכא למימר דמדירה לה על דעת רבים דאמר ^י אממר הלכתא נדר שהודר ברכים יש לו הפרה ועל דעת רבים אין לו הפרה ותו ליכא והא איכא (סימן גז"ל משכ"ן ופא"ה) גזל דרחמנא אמר ^י לא תגזול ^י והשיב את הגולה משכון דרחמנא אמר ^י לא תבא אל ביתו לעבוט עבוסו ^י השב תשיב לו ^י העבוט כבא השמש ומשכחת לה בקיימו ולא קיימו וביטלו ולא ביטלו התם כיון דחייב בתשלומין אין לוקה ומשלם מתקף לה רבי זירא הא איכא משכנו של גר ומת הגר התם

הוא אלא צין קיים צין לא קיים פטור אלא זו ועוד אחרת דמשכחת
אז צהני תרי: מחזיר ואינו לוקה. אף כאן תלה פטורו של מלקות
היכי משכחת בלא קיימו: אלא למאן דהני ציטלו. לוקה היכי משכחת
היכי משכחת לה: בדרכה מיניה. מיתה ואין זו מלקות: כל
דאמר כו'. פלוגתא היא במסכת גיטין בהשולט גט (דף לה:): על
על דעת בית דין: וסו ליכא. מנות לא תעשה שיש בה קום עשה
ד. ושרפו צהני הגר ומת הגר ואין לו יורשין דלישא בשלומיני:
המשא

הכתוב לוקח כמלה לאלו שאין בו מעשה לזקן עליו הדרה וכו' כל מי שאין בו מעשה אף לזקן עליו. אדר"ס הגלילי רביה דאמר אז לזקן עליו. וכן פירש לוקש בהתראת חסדן

משום דר"ל לאו שאין זו מעשה. אבל משום התראת ספק לא הוה מפטר דהתראת ספק שמה התראה: משום דהויא לה התראת ספק. אבל משום לאו שאין זו מעשה לא הוה מפטר דקסבר לאו שאין זו מעשה לוקין עליו: וסרוייהו אליבא דרבי יודה. דאמר

משום דהוי לאו שאין בו מעשה אין אינו לוקה משום דהתראת ספק ^(א) לא אליבא דרבי יהודה ממנו עד בקר והגורם בא הכתוב ליתן ע' לומר שאין לוקין על יוחנן דייק הכי מעמם בא הכתוב לוקה אל התראה ור"ל דייק הא לא בא הכתוב בו מעשה לוקין עליו ודאי התראת ספק ^(ב) דר' יהודה דתניא קילל זה וחזר וקילל אחת או קילל שניה יהודה אומר בבת א פטור ורבי יוחנן נמי מעשה הוא סבר לאידי בר אבין אמר רבי יוחנן ^(ג) ר' יהודה אומר ^(ד) כל לא תעשה מעשה לוקין עליו לא לוקין עליו חוץ מן את חבירו בשם קש

מנשה: **הא דידיה ווא דרביה** (ל' יידיה הא דרביה) **ת** הבנים רבי יהודה א הכלל כל מצות לא ^(ט) אין לנו אלא זאת ו ואשכח דרנניא ^(ז) אונג הוא לוקה ואינו מח דתני ביטלו ולא ביטלו רב שימי מחזנא ה שליח איהי קא מבט דיא אלא אמר ר

גליון הש"ס

גמ' אי דקטלה קם ליה
בדרבבה מיניה. קשה לי הא
משנכתח דהיתא טריפה
דאינו חייב מיתה ומכל
מקום נפשוטו היה החיוב
ועליו ללא יוכל לשלמה
העשה ולו תהיה נאשה
וזה"ל: תוס' ד"ה אי וכו'
ביון דהרנה שלא
במכתובין. קשה לי דמימ
משנכתח נמזיד ולא אמרו
כיה:

הגהות הב"ח

(ה) גמרא ח"ר יוחנן
אומר היה ר' יהודה
מטוס רבי יוסי הגלילי:
(ג) שם ח"ר יוחנן אבן
עזרי (א) רש"י ח"ר
דעת רביס שמא צה עון.
ר"צ דבא עון לא מצי
להדיה דאח משועבד לה:
(ד) תוס' ד"ה אל דקטע
יכו' שיהיה צבוג. ר"צ
פי' ודלמא ק"ל חייבי
מימות שוגגין חייבין
מלקות עין' אלו נעזות
סוף דף י"ז:

מוסף רש"י

דהוה התראת ספק וכי
ממתריה ציה אכלהו היום פן
תעבור על השבועה, שמה
יעבור שמה לא יעבור על
התראתנו, דעדין יש שהות
ביום (פסחים סג:) ואין
המתרה יכול לבטל שיעבור

[illegible]